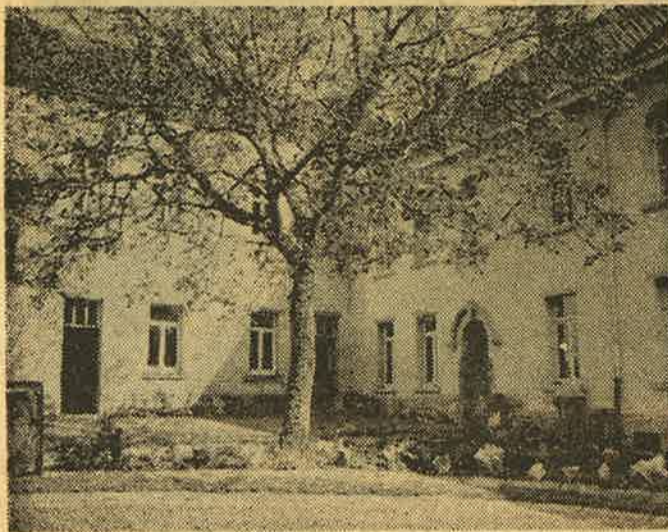

Brussel Halle—Vilvoorde

Kantoor : Koningsstraat 105, 1000 Brussel, tel. 02/218.56.05

De gebouwen van Lucyland, gezien vanaf de binnenkoer.

GENTENAAR IN HET PAJOTTENLAND

Klooster wordt jeugd- en kunsthuis

BEVER. — Jean-Luc Van Acker uit Gent behaalde twee diploma's van betekenis voor zijn verdere doen en laten: dat van opvoeder en dat van kunstkeramieker. Eerst kwam hij in het onderwijs terecht, doch zijn grote liefde bleef de kunst: keramiek, weven, boetseren...

Elk kunstenaar droomt ervan zijn boterham te verdienen met zijn kunst, Jean-Luc droomde daar nog bij de jeugd een kans te bieden wat van kunsttechnieken op te steken. Hij zocht dan ook een thuis voor een eigen atelier en plaats voor het inrichten van kunst-stages of kampen voor jongeren.

Krantenadvertenties uitpluizen leverde een leegstaand nonnenklooster op, gebouwd in de 19de eeuw in Bever. Het werd gekocht, niet te duur zegt Jean-Luc, met alles erop en eraan, de geur van heiligheid inbegrepen.

Sinds 1 januari van dit jaar is Jean-Luc-„kloosterheer“ en omdat zo'n klooster moeilijk alleen te bewonen valt, kwam er fami-

lie mee: o.a. vader Van Acker, pas met rust uit de zakenwereld en Jean-Luc's zuster ook al bedrijvig in de kunst.

Met eigen handen begon de uitbouw van „Lucyland“: gang per gang, kamer per kamer krijgt een beurt met behang, verf en voltapijt. Met de grote vakantie was er al plaats genoeg om jeugdgroepen een kamp- of bivakplaats te bieden, een eerste bedrijvigheid van Lucyland. De uitbouw van de ateliers volgt, evenals het opzetten van een atelier voor Jean-Luc zelf.

Jean-Luc wenst geen strak omlijnd doel voor ogen te houden, hij kijkt uit wat het worden zal, zeker is wel dat hij de jongeren doorlopend en intens de kans wil bieden aan kunst te doen, in een prettige en mooie omgeving en dat hij voor zichzelf de aandacht wil trekken van belangstellenden voor zijn keramieken.

Deze vakantie kreeg hij, hoe kan het anders, vooral groepen

Negende ziekendag verblijdt 300 zieken

LIEDEKERKE. — Ruim 300 mensen hebben zondag in St. Gabriël een mooie dag uit hun leven meegemaakt. Onder hen de „ereburgers“ van Liedekerke, nl. de zieken, de mindervaliden en de bejaarden die een beetje gezelligheid ten zeerste op prijs stellen. Het daarbij een flinke groep uit St. Rafaël.

„Wij hebben elkaar nodig“, was het thema van zowel de eucharistieviering als van de homilie van onderpastoor Seps. Bernard De Reuse voorzitter ziekenkas „Sparen helpt leven“ verwelkomde de eregasten-zieken. Hij kondigde hierbij aan dat het volgende jaar een jubileumviering zal worden. Immers in 1885 werd, onder de benaming „Onderlinge Bijstand“, het huidige ziekenfonds „Sparen helpt leven“ gesticht. „Concordia“ zag het leven in 1926 onder impuls van wijlen burgemeester Bronselaer. Een 50-jarig jubileum dat niet onopgemerkt kan voorbijgaan.

Van beide ziekenfondsen waren twee veteranen aanwezig: Jozef Heeremans als gewezen voorzitter van Sparen helpt leven, en Remy De Neys, ondervoorzitter van Concordia.

Na een lekker middagmaal kwam het optreden van de populaire topzanger uit de streek Paul Roelandt.

Dit jong talent ontpopte zich als een volwaardig zanger-animator die van bij de start de hele zaal meekreeg. Het was muisstil toen hij voor de oudste aanwezigen het treffende lied „Ik heb eerbied voor jouw grijze haren“ zong.

Na de bloemenhulde aan de aanwezige moeders werden toespraken gehouden door de voorzitter Bernard De Reuse, Jozef Heeremans en Jozef De Vriendt. Voor zijn uitzonderlijke inzet voor de zieken werd laatste-genoemde samen met zijn echtge-

Vieruren wedstrijd eindigt verward

WAMBEEK. — 62 Deelnemers namen het vertrek van de 4-urenwedstrijd voor cyclotoeristen te Wambeek ingericht door V.Z.W. Kruikenburg, de vereniging voor gehandicapten uit het Pajottenland. Er werd gereden langs een omloop tegen een opgelegd tempo van zowat 25 km/u. Tot dan ging alles goed maar het laatste halfuur mocht om ter hardst gereden worden en dan kwam de kat op de koord.

Enkele deelnemers werden uitgesloten voor een prijs in de eerste tien omdat ze „renner“ zouden zijn, want dit was een wedstrijd bestemd voor cyclotoeristen. Een en ander bracht nogal wat verwarring mee aan het eind van deze vierurenwedstrijd.

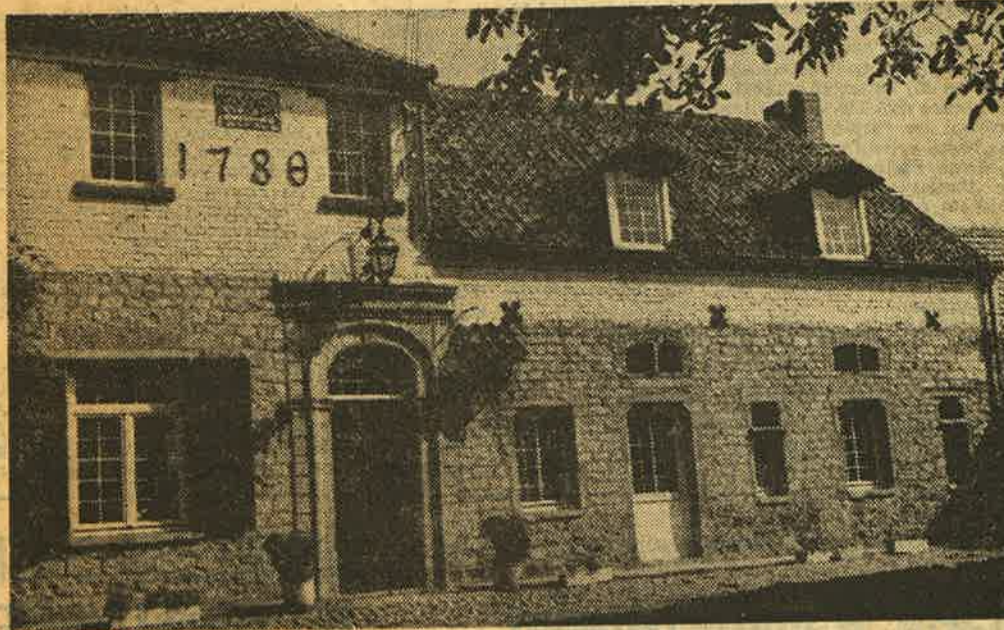
Straetmans, Belgisch kampioen der wielertoeristen, won de wedstrijd maar werd niet tot overwinnaar uitgeroepen omdat hij als „renner“ werd be-

Nederokkerzeel, eertijds belangwekkend dorp (4)

Heerlijkheid door abt ingepalmd

In 1505 werd Nederokkerzeel verpand aan ridder Filips Hincckaert, heer van Lelle, Berg en Steenokkerzeel. Op 24 februari 1560 verwierf hij er ook de hoge, middelbare en lage rechtsmacht. In 1598 was het jonker Joannes Serclaes, heer van Ophalven, die de heerlijkheid in pand nam. In de geschiedenis van Kampenhout ontmoeten we hem als eigenaar van het cijnshof Ten Opstal. Toen hij zonder nakomelingen stierf, kreeg het hertogelijk domein weer de heerlijkheid in bezit.

Door betaling van de leenrente in 1617, werd ze evenwel op 3 augustus 1626 terug verpand aan Frederik de Marselaer, burgemeester van Brussel en heer van Perk en Elewijt, voor de som van 3.500 fl. Op 15 maart 1644 kocht Filips Lambrechts, heer van Kampenhout, Ruisbeek en Nedderokkerzeel, de heerlijkheid af van koning Filips III voor een globaal bedrag van 7.500 gl. zijnde 4.000 gl. meer dan vorige pandhouder. Aldus kwam hij in volle bezit ervan, samen met lage, middelbare en hoge rechtsmacht. Zijn grafsteen is te zien achter-

Uit de laatste bestaansjaren van de priorij van List, dateert deze merkwaardige oude hoeve aan de Liststraat. Het is een dubbelwoning, waarvan het rechtergedeelte het oudst is. Het hoofdgebouw links draagt bovenaan een fraaie zonnwijzer met de wijze vermaning: „Aensiet den tijt“ en daaronder in de ankers het jaartal 1780.

aan in de parochiekerk. Hierop noemt hij zich terecht „eerste erfheer van Nederokkerzeel“, vermits er totnogtoe enkel verpandingen waren gebeurd. De wapenschilden van Lambrechts en zijn vrouw, Francisca Maurissens, prijken boven de ingangsdur van het gemeentehuis. Na de dood van voornoemde erfheer verkocht zijn weduwe de heerlijkheid openbaar in de Kamer van Ukkel. Ze werd nu ingekocht door Francisus Knijff, koopman binnen Antwerpen en broeder van Gregorius Knijff, kanunnik in St-Michielsabdij. Via zijn broer ging hij trouwens bij de abbdij de nodige lening hiertoe aan. Enkele jaren nadien ging de nieuwe eigenaar bankroet en vluchtte hij naar Antwerpen.

NIEUWE MEESTERS

De monniken van St. Michiels lieten de kans van hun leven niet voorbijgaan. De tussenkomst van andere schuldenaars verzende, trok prelaat Simeno naar Amsterdam om van de schuldenaar een „acte van obligatie en procuratie“ te bekomen, wat op 31 december 1668 voor de notaris werd vastgelegd. Toen Francisus Knijff dan in 1681 „insolvent“ werd verklaard, kwam het klooster „brieven van immissie“ en werd zij als „pand-heer“ uitgeroepen.

De abbdij werd niet in de heerlijkheid gegoed, maar slechts in de rente op de voorgeschreven som, wat niet belette dat de prelaten van St. Michiels, als pandheer van Nederokkerzeel erkend, er in feite als heer werden beschouwd tot de traditionele geplogenbeden van inhaling door de plaatselijke gilde en de compagnie der jongmans (Leynen). De erigenamen kwamen nog wel een tijd lang roet in het eten gooien, zelfs beweerde de Raad van Brabant dat Knijff, onvermogend en zonder nakomelingen gestoren jure devolutionis de heerlijkheid weer aan de koning had vermaakt.

Op 11 november 1729 kon prelaat Vermoelen uiteindelijk verhef doen van de heerlijkheid van Nederokkerzeel. In de archieven van het Leenhof van List komen ook patentbrieven voor, afgeleverd door keizer

Karel VII en gedateerd van 7 november 1737, waarbij het de abbdij van St. Michiels toegestaan werd de heerlijkheid van Nederokkerzeel verder te bezitten.

Nergens is er in de Kroeniek van List sprake over een optreden van het schuttersgild, manu militair, waartoe deze militiegroepen toch in wezen waren opgericht. Het komt ons voor dat ze toen al door de priorij van List als onontbeerlijk decoratief element aangezien werden, bij gelegenheid van inhalingen van prelaten, processies of begrafenissen.

Het Huys van List stond in elk geval zeer tegemoetkomend tegenover de wensen van de gildebroeders. Achtereenvolgens kregen deze een wimpel, standaard en vaandel van een intredende prelaat ten geschenke. In 1653 zorgde de priorij ervoor dat er zelfs een gildenhuis werd opgericht „gestaan op de plaetse tegen over de kerke“. De wip kreeg haar plaats

achter 't kasteel en de Compagnie der Jonckmans ontving elk jaar een melboom. De prelaten namen regelmatig deel aan de koningsschietingen brachten prijzen in, bekostigden de braak en moesten, net als elk ander lid, bij hun uittreden „een doodtschuld“ betalen.

In 1763 spreekt de Kroeniek voor het eerst over een St-Sebastiaansgilde. Tevoren was er alleen sprake van een gilde zonder meer. Van zodra de abbdij als pandheer haar heerlijke rechten mocht uitoefenen, werden de prelaten door gildejongmans en parochie plechtig ingehaald op de grens van de heerlijkheid. Dat gebeurde meestal op de Kranke Hey nabij Kampenhout aangezien deze maar een boogschuit van de priorij van List gelegen was. Met de jaren werd er feestelijk gevierd bij dergelijke gelegenheden, reden waarom het Chronicon er ook telkens een afzonderlijk en uitvoerig relaas aan wijdde. D.M.

N.M.B.S. wil meer tweetalige bedienden in station te Edingen

Het is zeker geen nieuwigheid meer dat nederlandssprekende pendelaars op de lijn Edingen-Geraardsbergen te Edingen bij eventuele treinproblemen soms taalmoelijkheden ondervinden met het meestal nederlandsonkundig stationspersoneel. Deze toestand werd reeds in het verleden dikwijls door de pendelaars aangeklaagd.

Dit kon niet blijven duren zoals recent uit een treinprobleem bleek. Burgemeester Cardoen van Galmaarden is zich dan met de toestand gaan bemoeien, zodat hij zopas vanwege de directie van de N.M.B.S. een brief ontving waarin deze toegeeft dat bij de recente moeilijkheden in het station te Edingen inderdaad een nederlandsonkundig bediende de pendelaars moest te woord staan.

De N.M.B.S. verklaart dat zij het tweetalig kader van het

station te Edingen zal aanvullen. D.V.

Massa volk op begrafenis Luc Timmermans

WAMBEEK. — De parochiekerk van Wambeek was veel te klein voor iedereen die de begrafenis van de 22-jarige Luc Timmermans wou bijwonen. Er was een grote afvaardiging van de N.M.B.S. waar Luc Timmermans tewerkgesteld was. De spelers van F.C. Wambeek kwamen hun voetbalmakker een laatste groet brengen en de K.L.J.-mensen van Wambeek namen afscheid van hun medelid, Luc Timmermans was om het leven gekomen bij een verkeersongeval toen hij in het Zuid-station gegrepen werd door een treinstel. C.K.

Scoutsleiding wint spel zonder grenzen

TERNAT. — Op de markt van Ternat werd een Spel Zonder Grenzen gehouden in het kader van Week van de jeugd. Zes ploegen namen het tegen mekaar op in een lange strijd waarin volgende spelen aan bod kwamen: gettebal, ballonspel, eierspel, zieken en blinden, geketend en tussenspel. Als alle spelen beëindigd waren bleek dat de Scoutsleiding veruit de beste ploeg van de namiddag was. Zij wonnen de wedstrijd met 114 punten voor de Jong-Gidsen en Verkenners met 97 punten. Op de derde plaats eindigde de J.K.A.J. met 79 punten, vierde werd Sporting Ternat met 72 punten, vijfde K.L.J.-Wambeek met 68 punten en zesde de Gidsen en Verkenners met 60 punten. C.K.

GOUDEN BRUILOFT TE VILVOORDE

Het echtpaar Martin Van Gansen-Melania Delangez, wonende Spiegelstraat 60,

Wees kieskeurig! Kies